

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.213 van 12 mei 2015
in de zaak A. 215.778/VII-39.384.**

In zake: de NV VLEESHALLE CPS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Vande Walle
kantoor houdend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 5/3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR DE VEILIGHEID
VAN DE VOEDSELKETEN (FAVV)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rik Depla
kantoor houdend te 8310 Brugge - Sint-Kruis
Karel van Manderstraat 123
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 8 mei 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen van 7 mei 2015 “waarbij de toelating 2.1 onder het nummer AER/WVL/020643 als vleeswinkel met als activiteiten niet-ambulante detailhandel en verwijdering van de wervelkolom en de erkenning 1.1.2 onder het nummer F693 als uitsnijderij van runderen, varkens, eenhoevigen, schapen en geiten met directe ingang werd ingetrokken”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 mei 2015.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom Catteau, die loco advocaat Koen Vande Walle verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Peter Eecloo, die loco advocaat Rik Depla verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Gegevens van de zaak

3.1. Er werden meerdere inbreuken op de regels inzake voedselhygiëne vastgesteld in diverse processen-verbaal in de periode tussen augustus 2014 en december 2014.

3.2. Op 14 november had de verwerende partij het voornemen om de erkenning in te trekken wegens gebreken met betrekking tot de hygiëne, etikettering, traceerbaarheid, houdbaarheidsdata, ongediertebestrijding en onderhoud.

- 3.3. De verzoekende partij dient daartegen op 17 november 2014 verweer in.
- 3.4. Op 12 december 2014 bevestigt de verwerende partij de intrekking.
- 3.5. Op 18 december 2014 dient de verzoekende partij een beroepschrift in.
- 3.6. Op 16 januari 2015 werd een beroepscommissie ingesteld teneinde de betrokkene in de mogelijkheid te stellen zijn bezwaren uiteen te zetten.
- 3.7. De beroepscommissie beslist om de intrekking onder voorwaarden te schorsen.
- 3.8. De minister neemt op 27 januari 2015 een beslissing die luidt als volgt:

“In toepassing van het koninklijk besluit van 16 januari 2006 tot vaststelling van de nadere regels van de erkenningen, toelatingen en voorafgaande registraties afgeleverd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV), kreeg uw inrichting Vleeshalle CPS N.V. (ondernemingsnummer 0448.66.072 met VEN 2.059.792.426), gelegen te Stasegemsesteenweg, 108. te 8500 Kortrijk een erkenning 1.1.2 als uitsnijderij van runderen, varkens, eenhoevigen, schapen en geiten en de toelating 2.1, als vleeswinkel met als activiteiten niet-ambulante detailhandel en verwijdering van de wervelkolom.

In de periode tussen augustus 2014 en december 2014 werden in diverse processen-verbaal en waarschuwingen, waarvan u een afschrift ontvangen heeft, inbreuken op de wettelijke voorschriften vastgesteld.

Op grond van de vastgestelde inbreuken werd u bij wijze van aangetekende brief op 14 november 2014 in kennis gesteld van het voornemen van het FAVV om uw hoger vermelde erkenning en toelatingen in te trekken, overeenkomstig artikel 15 § 1 van het bovenvermelde koninklijk besluit van 16 januari 2006.

Op 17 november 2014 heeft u, in toepassing van artikel 16 §2 van het koninklijk besluit van 16 januari 2006, tegen dit voornemen tot intrekking van de toelatingen bezwaar ingediend bij het FAVV.

Omdat uw inrichting nog steeds niet voldeed aan de wettelijke voorschriften, werd u bij wijze van aangetekende brief van 12 december 2014

op de hoogte gebracht van de vastgestelde overtredingen, en werd u de bevestiging van de intrekking van de erkenning en toelating meegedeeld.

In toepassing van artikel 16 §5 van het koninklijk besluit van 16 januari 2006 tekende u beroep aan tegen deze beslissing op 19 december 2014.

Een beroepscommissie werd samengesteld en vond plaats op 16 januari 2015. Tijdens deze beroepscommissie kreeg u de gelegenheid om uw bezwaren uiteen te zetten.

Een exemplaar van het verslag van deze hoorzitting, dat alle aanwezigen hebben ondertekend, werd dezelfde dag aan u overhandigd. Het advies dat deze beroepscommissie opstelde, is als bijlage aan mijn schrijven toegevoegd.

De beroepscommissie was van oordeel dat een verhoogd en verscherpt toezicht door het FAVV de nodige ondersteuning kan bieden tot een wezenlijke verandering op korte en realistische termijn op gebied van de mentaliteit van de werknemers en de zaakvoerder, zodat het denkpatroon doordrongen wordt van de fundamentele noties van voedselveiligheid en goede hygiënepraktijken.

De beroepscommissie adviseert daarom een schorsing van de intrekking onder voorwaarden.

Na controle van uw dossier en verweerschrift besluit ik het advies en de motieven van de beroepscommissie te volgen.

Op grond van al het voorgaande en gelet op artikel 16 §5 van het bovenvermelde koninklijk besluit van 16 januari 2006 beslis ik:

De intrekking van :

- toelating 2.1 onder nummer AER/WVL/020643 als vleeswinkel met als activiteiten niet-ambulante detailhandel en verwijdering van de wervelkolom van Vleeshalle CPS, Stasegemsesteenweg (Kor) 108 te 8500 Kortrijk (Ondernemingsnummer 0448.676.072 met VEN 2.059.792.426)

- erkenning 1.1.2 onder nummer F693 als uitsnijderij van runderen, varkens, eenhoevigen, schapen en geiten van Vleeshalle CPS, Stasegemsesteenweg (Kor) 108 te 8500 Kortrijk (Ondernemingsnummer 0448.676.072 met VEN 2.059.792.426)

te schorsen onder de volgende voorwaarden :

1/ Van de 16 geplande inspecties als gevolg van de verhoogde inspectiefrequentie voor de activiteiten in de uitsnijderij in de loop van 2015 dienen er naast 13 door een dierenarts met opdracht ook 3 inspecties door agenten van het FAVV uitgevoerd te worden en dit in de loop van de maanden mei, augustus en november 2015. Tijdens deze 3 inspecties zullen ook de activiteiten van de niet ambulante vleeshandel gecontroleerd worden.

2/ Tijdens deze 3 inspecties worden volgende checklisten van het FAVV aangewend

- voor de uitsnijderij

- o levensmiddelen van dierlijke oorsprong met erkenningsplicht : infrastructuur, inrichting en hygiëne (verhoogde frequentie)

- o uitsnijderij van vlees van als landbouwhuisdier gehouden hoefdieren infrastructuur, inrichting en hygiëne

- o fabrikant van voorverpakte voedingsmiddelen : verpakking en etikettering

- o sector verwerking vlees en vis : dierlijke bijproducten niet bestemd voor menselijke consumptie

- o uitsnijden, uitbenen en onmiddellijk verpakken van vers vlees : traceerbaarheid
- o uitsnijden, uitbenen en onmiddellijk verpakken van vers vlees : vervoer
- o sector transformatie inspectie autocontrole -autocontrolesysteem
- o sector transformatie : meldingsplicht
 - voor de vleeswinkel
- o infrastructuur, inrichting en hygiëne
- o sector distributie : meldingsplicht
- o levensmiddelen - verpakking en etikettering
- o inspectie autocontrole voor de vleeswinkel
- o vleeswinkel : dierlijke bijproducten niet bestemd voor menselijke consumptie
 - o vleeswinkel : traceerbaarheid

3/ Indien als resultaat van de 3 inspecties bedoeld onder 1/ de beoordeling ‘ongunstig’ wordt vastgesteld bij toepassing van enige checklist gestuurde controle zoals bepaald onder 2/ wordt de intrekking van de toelating 2.1 onder nummer AER/WVL/020643 als vleeswinkel met als activiteiten niet-ambulante detailhandel en verwijdering van de wervelkolom en de erkenning 1.1.2 onder nummer F693 als uitsnijderij van runderen, varkens, eenhoevigen, schapen en geiten als inrichting voor de productie, de verwerking en het in de handel brengen van voedingsmiddelen definitief.

Indien het resultaat van alle 3 inspecties bedoeld onder 1/ conform is wordt de procedure tot intrekking van de erkenning zonder voorwerp, deze procedure wordt dan beëindigd”.

3.9. Op 7 mei 2015 vindt een inspectie plaats. De inspecteur stelt de vervallen houdbaarheid van beenderen vast en het niet respecteren van temperaturen van diepgevroren vlees en vleesproducten. Uit het proces-verbaal van dezelfde datum blijkt dat, naar aanleiding van de vastgestelde tekortkomingen, werd overgegaan tot onmiddellijke intrekking van de toelating.

IV. Voorwaarden van het administratief kort geding bij uiterst dringende noodzakelijkheid

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden en dat een uiterst dringende

noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Middelen

Algemeen

5. Een middel dat in een schorsingsvordering wordt aangebracht dient, om als ernstig te kunnen worden aangemerkt, dermate duidelijk te zijn dat het bij de eerste lezing meteen aannemelijk is dat daarop een nietigverklaring kan worden gesteund, zonder dat een doorgedreven onderzoek van het middel noodzakelijk is. In een schorsingsprocedure die, zoals de huidige, is ingeleid bij uiterst dringende noodzakelijkheid, is zulks des te meer het geval, omdat het onderzoek van de Raad van State in die procedure uiterst snel moet kunnen verlopen.

Eerste middel

Standpunten van de partijen

6. De verzoekende partij voert als eerste middel de schending aan van de materiële- en formelemotiveringsplicht. Zij stelt dat de sluiting en definitieve intrekking steunen op een eerste inspectie, daar waar in de voorwaardelijke intrekking drie inspecties voorzien waren en het resultaat van de drie inspecties ongunstig diende te zijn om de intrekking definitief te maken. Dit vormt volgens haar zowel een formele als materiële schending van de motiveringsplicht.

Zij beklemtoont dat een definitieve intrekking volgens de termen van de beslissing slechts mogelijk is “indien als resultaat van de 3 inspecties vernoemd sub 1 de beoordeling ‘ongunstig’ wordt vastgesteld aan de hand van de checklist en niet wanneer één van de 3 inspecties ongunstig zou zijn”.

7. De verwerende partij acht dit middel niet ontvankelijk omdat niet wordt uiteengezet hoe de ingeroepen rechtsregels zouden zijn geschonden. In ondergeschikte orde stelt zij dat de bestreden beslissing wel degelijk formeel met redenen is omkleed en berust op deugdelijke motieven.

Beoordeling

8. De formele motiveringswet bepaalt dat de motivering van een bestuursbeslissing de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en deze motivering moet afdoende zijn, dit wil zeggen dat de motivering in recht en in feite evenredig moet zijn aan het belang van de beslissing en draagkrachtig, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. Een motivering is afdoende wanneer deze de bestuurde redelijkerwijze in staat stelt te begrijpen op grond van welke feitelijke en juridische gegevens de beslissing is genomen en aldus met kennis van zaken desgevallend tegen deze beslissing in rechte kan optreden en wanneer zij de Raad van State in staat stelt de hem opgedragen wettigheidcontrole uit te oefenen. De motiveringsplicht houdt in dat de motivering duidelijk is, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet en precies. De bestreden beslissing is formeel met redenen omkleed. Zij verwijst ook naar de adviezen die als bijlage werden gevoegd.

In de mate waarin de verzoekende partij de materiële motiveringsplicht geschonden acht, slaagt zij er niet in aan te tonen dat de feitelijke vaststellingen van de verwerende partij niet correct zouden zijn, noch dat de gevolgtrekkingen die deze daaruit afleidt, kennelijk onredelijk zijn. Een verder onderzoek van het middel zou de Raad van State verplichten de feitelijke toedracht van de aanvraag te beoordelen, wat zaak is van de tot beslissen bevoegde overheid. Wanneer de Raad van State een administratieve beslissing aan de wet toetst, treedt hij immers niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt

enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die daarmee onverenigbaar zijn. Dit laatste wordt te dezen niet aannemelijk gemaakt. De bewering van de verzoekende partij dat slechts kan worden overgegaan tot de definitieve intrekking indien bij drie inspecties de beoordeling ongunstig wordt vastgesteld, kan niet worden bijgetreden. Deze voorwaarde lijkt niet te vereisen dat alle drie de inspecties ongunstig moeten zijn of dat de intrekking slechts definitief kan worden na het uitvoeren van de drie inspecties.

Het eerste middel is niet ernstig.

Tweede middel

Standpunten van de partijen

9. In een tweede middel wordt de schending ingeroepen van het evenredigheidsbeginsel. De verzoekende partij stelt dat een technisch defect in elk bedrijf kan voorkomen en een geval van overmacht uitmaakt. Door het installeren van een alarm bij technisch defect is het precies de bedoeling om dadelijk te kunnen ingrijpen als er zich een probleem voordoet.

10. De verwerende partij acht dit middel eveneens niet ontvankelijk omdat niet wordt uiteengezet hoe de ingeroepen rechtsregel zou zijn geschonden. In ondergeschikte orde laat zij, met verwijzing naar het administratief dossier, opmerken dat de verzoekende partij reeds voldoende tijd had gekregen om zich in regel te stellen.

Beoordeling

11. De verwerende partij vermocht in redelijkheid, met het oog op de bescherming van een hoger belang, te dezen de volksgezondheid, zelfs strenge maatregelen op te leggen wanneer blijkt dat de inrichting niet voldoet aan vereisten

van veiligheid en hygiëne. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de opgelegde maatregel in kennelijke wanverhouding staat tot de vastgestelde inbreuken. Bovendien is de bestreden beslissing het gevolg van alle voorgaande vastgestelde inbreuken.

Het tweede middel is niet ernstig.

12. Er is bijgevolg niet voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen zonder dat het nodig is de opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie te onderzoeken. Bij verwerping van de vordering tot schorsing kan de gevorderde dwangsom niet worden opgelegd.

VI. Rechtsplegingsvergoeding

13. De verwerende partij vraagt dat de verzoekende partij, op grond van artikel 30/1 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zou worden veroordeeld tot betaling van de wettelijke voorziene rechtsplegingsvergoeding. Er is grond om te dezen het basisbedrag van 700 euro toe te kennen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, verschuldigd aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twaalf mei tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,
bijgestaan door

Bart Tettelin,

kamervoorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys